

ExplD: Dyrektywa w sprawie materiałów wybuchowych do użytku cywilnego (Dyrektywa 2014/28/UE) – wyjaśnienie

Dyrektywa wymaga, aby materiały wybuchowe do użytku cywilnego spełniały zasadnicze wymagania bezpieczeństwa z załącznika II, przeszły ocenę jednostki notyfikowanej i miały oznakowanie CE oraz niepowtarzalny identyfikator, a podmioty zajmujące się nimi posiadały licencję lub zezwolenie. Obowiązuje od 20 kwietnia 2016 r. i od tamtej pory nie została zmieniona.

Przegląd z dnia 24 września 2026, recenzent: Conphora compliance team · Kolejny przegląd: 12 marca 2027 · Nie jest to porada prawna

Najważniejsze fakty

Odniesienie	Dyrektywa 2014/28/UE	Rodzaj aktu	Dyrektywa
Wejście w życie	18 kwietnia 2014	Stosuje się od	20 kwietnia 2016
Organy egzekwujące	Krajowe organy nadzoru rynku egzekwują przepisy krajowe transponujące dyrektywę, korzystając z uprawnień wynikających z rozporządzenia (UE) 2019/1020 (dyrektywa nadal odwołuje się do art. 16–29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, które od 16 lipca 2021 r. odczytuje się jako rozporządzenie (UE) 2019/1020), a organy właściwe wskazane dla transferów, licencji i zajęć stosują rozdział dotyczący bezpieczeństwa; w Danii dyrektywa jest wdrożona rozporządzeniem wykonawczym Justitsministeriet nr 1251 z 29 października 2025 r. w sprawie materiałów wybuchowych, wydanym na podstawie ustawy o broni i materiałach wybuchowych; zezwolenia na obrót, przechowywanie, transfer, nabywanie i używanie materiałów wybuchowych wydaje policja (politidirektøren i Midt- og Vestjyllands Politi), którą rozporządzenie wyznacza na organ nadzorczy w odniesieniu do przewidzianych w nim zezwoleń (§ 13 ust. 4), a Sikkerhedsstyrelsen, od stycznia 2026 r. departament Markedsovervågning w Erhvervsstyrelsen, kontroluje materiały wybuchowe do użytku cywilnego w imieniu Justitsministeriet od 1 sierpnia 2018 r.	CELEX	32014L0028

Kluczowe terminy

26 lutego 2014	Parlament Europejski i Rada przyjmują dyrektywę 2014/28/UE jako wersję przekształconą dyrektywy 93/15/EWG, dostosowaną do nowych ram prawnych	title and signature block after Art. 55
18 kwietnia 2014	Wejście w życie, dwudziestego dnia po publikacji w Dz.Urz. UE L 96 z 29 marca 2014 r.; od tej daty obowiązuje przekazanie uprawnień do aktualizacji załącznika I	Art. 54 and Art. 47(2)
5 kwietnia 2015	Zaczynają mieć zastosowanie obowiązki gromadzenia danych i prowadzenia ewidencji w systemie niepowtarzalnej identyfikacji i identyfikowalności z dyrektywy 2008/43/WE (art. 3 ust. 6 oraz art. 13 i 14); obowiązki dotyczące oznakowania obowiązywały od 5 kwietnia 2013 r.	Art. 15(1)
19 kwietnia 2016	Termin przyjęcia i opublikowania przez państwa członkowskie przepisów transponujących przepisy operacyjne wymienione w art. 52 ust. 1, w tym art. 3–10, art. 15 i 16, art. 21–27, art. 29–45, art. 50 i 51 oraz załączniki III i IV	Art. 52(1)
20 kwietnia 2016	Zaczynają obowiązywać przepisy krajowe; bezpośrednio obowiązują art. 1, pkt 1, 3–6 i 14 art. 2, art. 11, 12 i 13, art. 14 ust. 2, art. 17–19, odesłania do modułów D, E, F i G w art. 20, art. 28 ust. 5, 8 i 9, art. 46–49 oraz załączniki I, II, V i VI; dyrektywy 93/15/EWG i 2004/57/WE zostają uchylone; materiały wybuchowe zgodne z dyrektywą 93/15/EWG i wprowadzone do obrotu przed tą datą mogą nadal być udostępniane na rynku, a wydane na jej podstawie certyfikaty pozostają ważne	Art. 51, Art. 52(1), Art. 53 and Art. 54
16 lipca 2021	Zaczyna obowiązywać rozporządzenie (UE) 2019/1020: skreśla rozdział III, art. 15–29, rozporządzenia (WE) nr 765/2008, z których art. 41 dyrektywy stosuje art. 16–29 do materiałów wybuchowych, i wymienia dyrektywę 2014/28/UE jako pkt 47 swojego załącznika I	Art. 41; Art. 39, point (4), Art. 44 and Annex I, point 47

Obowiązki według roli

Producent (w tym właściciele marek i producenci na własny użytek)

- Materiał wybuchowy, niezależnie od tego, czy wprowadza się go do obrotu, czy używa do własnych celów, należy zaprojektować i wytworzyć zgodnie z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa z załącznika II: minimalne ryzyko dla życia, zdrowia, mienia i środowiska w normalnych, przewidywalnych warunkach, określone przez producenta parametry użytkowe, bezpieczne unieszkodliwianie, badane właściwości wymienione w załączniku II część II (skład, stabilność, wrażliwość na uderzenie i tarcie, czystość, odporność na wodę i temperaturę, zabezpieczenia przed przedwczesnym inicjowaniem, instrukcje i oznakowania) oraz szczególne wymagania dla wybuchowych materiałów kruszących, lontów, detonatorów i materiałów miotających. Art. 5(1) and Annex II
- Należy sporządzić dokumentację techniczną, obejmującą analizę i ocenę ryzyka, opis ogólny, rysunki projektowe i wytwórcze, zastosowane normy zharmonizowane lub przyjęte w ich miejsce rozwiązania, obliczenia projektowe i sprawozdania z badań, oraz zapewnić przeprowadzenie przez jednostkę notyfikowaną badania typu UE (moduł B), po którym następuje moduł C2, D, E lub F, albo oceny zgodności opartej na weryfikacji jednostkowej (moduł G). Art. 5(2), Art. 20 and Annex III, Module B, point 3
- Należy sporządzić dokumentację techniczną, obejmującą analizę i ocenę ryzyka, opis ogólny, rysunki projektowe i wytwórcze, zastosowane normy zharmonizowane lub przyjęte w ich miejsce rozwiązania, obliczenia projektowe i sprawozdania z badań. Art. 5(2) and Annex III, Module B, point 3
- Należy zapewnić przeprowadzenie przez jednostkę notyfikowaną badania typu UE (moduł B), po którym następuje moduł C2, D, E lub F, albo oceny zgodności opartej na weryfikacji jednostkowej (moduł G). Art. 5(2) and Art. 20
- Po wykazaniu zgodności w ramach procedury należy sporządzić deklarację zgodności UE według załącznika IV, stale ją aktualizować i tłumaczyć na języki wymagane przez państwo członkowskie, łączyć ją z deklaracjami wymaganymi przez inne akty Unii w jedną deklarację oraz umieścić oznakowanie CE, po którym następuje numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej zaangażowanej w fazę kontroli produkcji. Art. 5(2), Art. 21, Art. 23(3) and Annex IV
- Po wykazaniu zgodności w ramach procedury należy sporządzić deklarację zgodności UE według załącznika IV, stale ją aktualizować i tłumaczyć na języki wymagane przez państwo członkowskie oraz łączyć ją z deklaracjami wymaganymi przez inne akty Unii w jedną deklarację. Art. 5(2), Art. 21 and Annex IV
- Na materiale wybuchowym należy umieścić oznakowanie CE, po którym następuje numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej zaangażowanej w fazę kontroli produkcji. Art. 5(2) and Art. 23(3)
- Dokumentację techniczną i deklarację zgodności UE wraz z certyfikatem badania typu UE i jego uzupełnieniami należy przechowywać do dyspozycji organów krajowych przez 10 lat od wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu. Art. 5(3) and Annex III, Module B, point 9
- Należy zapewnić zgodność produkcji seryjnej, uwzględniając zmiany w projekcie lub cechach oraz w normach zharmonizowanych lub specyfikacjach technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność, i informować jednostkę notyfikowaną, która posiada certyfikat typu, o każdej modyfikacji zatwierdzonego typu, która może wpłynąć na zgodność lub ważność certyfikatu. Art. 5(4) and Annex III, Module B, point 7
- Należy zapewnić zgodność produkcji seryjnej, uwzględniając zmiany w projekcie lub cechach oraz w normach zharmonizowanych lub specyfikacjach technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność. Art. 5(4)
- Jednostkę notyfikowaną, która posiada certyfikat badania typu UE, należy informować o każdej modyfikacji zatwierdzonego typu, która może wpłynąć na zgodność z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa lub na ważność certyfikatu. Annex III, Module B, point 7

- Każdy materiał wybuchowy wprowadzany do obrotu należy oznaczyć niepowtarzalnym identyfikatorem zgodnie z systemem z art. 15, który na podstawie dyrektywy 2008/43/WE obejmuje część czytelną dla człowieka (nazwa producenta, dwuliterowy kod państwa członkowskiego, trzycyfrowy kod zakładu produkcyjnego nadany przez organ krajowy oraz kod produktu i kod logistyczny producenta) oraz kod kreskowy lub kod matrycowy, na materiale wybuchowym i na każdej najmniejszej jednostce opakowania; jeżeli materiał wybuchowy jest wyłączony z systemu, należy oznaczyć go numerem typu, partii lub numerem seryjnym oraz swoją nazwą, zarejestrowaną nazwą handlową lub znakiem towarowym i jednym pocztowym adresem kontaktowym albo umieścić te informacje na opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym. Art. 5(5) and Art. 15; Art. 3, Art. 4 and Annex
- Każdy materiał wybuchowy wprowadzany do obrotu oraz każdą najmniejszą jednostkę opakowania należy oznaczyć niepowtarzalnym identyfikatorem zgodnie z systemem z art. 15: część czytelną dla człowieka (nazwa producenta, dwuliterowy kod państwa członkowskiego, trzycyfrowy kod zakładu produkcyjnego nadany przez organ krajowy oraz kod produktu i kod logistyczny producenta) oraz kod kreskowy lub kod matrycowy. Art. 5(5) and Art. 15; Art. 3, Art. 4 and Annex
- Jeżeli materiał wybuchowy jest wyłączony z systemu niepowtarzalnej identyfikacji, należy oznaczyć go numerem typu, partii lub numerem seryjnym oraz swoją nazwą, zarejestrowaną nazwą handlową lub znakiem towarowym i jednym pocztowym adresem kontaktowym albo umieścić te informacje na opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym. Art. 5(5)(a) and (b)
- Należy dołączać instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych, określonym przez państwo członkowskie, wraz z wszelkim etykietowaniem; muszą być one jasne, zrozumiałe i czytelne. Art. 5(6)
- Jeżeli uważa się lub ma się powody sądzić, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy nie jest zgodny z wymaganiami, należy niezwłocznie doprowadzić go do zgodności, wycofać go z obrotu lub odzyskać, a jeżeli stwarza ryzyko, niezwłocznie poinformować właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których został udostępniony; na uzasadniony wniosek należy przekazać wszelkie informacje i dokumentację dotyczące zgodności w języku zrozumiałym dla organu i współpracować przy środkach eliminujących ryzyko. Art. 5(7) and Art. 5(8)
- Jeżeli uważa się lub ma się powody sądzić, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy nie jest zgodny z wymaganiami, należy niezwłocznie doprowadzić go do zgodności, wycofać go z obrotu lub odzyskać, a jeżeli stwarza ryzyko, niezwłocznie poinformować właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których został udostępniony. Art. 5(7)
- Na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego należy przekazać wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności materiału wybuchowego, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu, i współpracować z nim przy wszelkich działaniach mających na celu wyeliminowanie ryzyka stwarzanego przez wprowadzone do obrotu materiały wybuchowe. Art. 5(8)

Upoważniony przedstawiciel

- Należy działać na podstawie pisemnego pełnomocnictwa, które co najmniej pozwala przechowywać deklarację zgodności UE i dokumentację techniczną do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez 10 lat od wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu. Art. 6(2)(a)
- Jako upoważniony przedstawiciel należy działać wyłącznie na podstawie pisemnego pełnomocnictwa od producenta, które określa wykonywane zadania. Art. 6(1) and Art. 6(2)
- Deklarację zgodności UE i dokumentację techniczną należy przechowywać do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez 10 lat od wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu. Art. 6(2)(a)
- Na uzasadniony wniosek należy przekazać właściwemu organowi krajowemu wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności materiału wybuchowego i współpracować z organami przy wszelkich działaniach mających na celu wyeliminowanie ryzyka stwarzanego przez materiały wybuchowe objęte pełnomocnictwem. Art. 6(2)(b) and Art. 6(2)(c)
- Nie wolno przejmować obowiązku producenta dotyczącego projektowania i wytwarzania zgodnie z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa ani sporządzania dokumentacji technicznej; nie mogą one wchodzić w zakres pełnomocnictwa, chociaż pełnomocnictwo może pozwalać na złożenie wniosku o badanie typu UE oraz przechowywanie certyfikatu i dokumentacji w imieniu producenta.
Art. 6(1) and Annex III, Module B, point 10
- W przypadku materiałów wybuchowych wyłączonych z systemu niepowtarzalnej identyfikacji należy być w stanie wskazać organom nadzoru rynku podmioty, które dostarczyły te materiały, oraz podmioty, którym je dostarczono, przez 10 lat od dostawy. Art. 10

Importer

- Do obrotu należy wprowadzać wyłącznie zgodne materiały wybuchowe, a przedtem upewnić się, że producent przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności z art. 20, sporządził dokumentację techniczną, umieścił oznakowanie CE, dołączył wymagane dokumenty i zastosował niepowtarzalny identyfikator lub oznakowania identyfikacyjne i adresowe; materiał wybuchowy, co do którego ma się powody sądzić, że nie spełnia wymagań załącznika II, należy wstrzymać, a jeżeli stwarza ryzyko, poinformować producenta i organy nadzoru rynku. Art. 7(1) and Art. 7(2)
- Należy podać swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz pocztowy adres kontaktowy na materiale wybuchowym lub, jeżeli nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym, w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku. Art. 7(3)
- Należy upewnić się, że do materiału wybuchowego dołączone są instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie. Art. 7(4)
- Warunki przechowywania i transportu, gdy materiał wybuchowy znajduje się pod odpowiedzialnością importera, nie mogą zagrażać zgodności z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa z załącznika II. Art. 7(5)
- Jeżeli wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy nie jest zgodny z wymaganiami, należy niezwłocznie podjąć działania naprawcze, wycofać go z obrotu lub odzyskać, a jeżeli stwarza ryzyko, niezwłocznie poinformować właściwe organy krajowe zainteresowanych państw członkowskich, podając szczegóły dotyczące niezgodności i podjętych działań naprawczych. Art. 7(6)
- Kopię deklaracji zgodności UE należy przechowywać do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat od wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu, zapewnić możliwość udostępnienia dokumentacji technicznej na żądanie, na uzasadniony wniosek przekazać informacje dotyczące zgodności w języku zrozumiałym dla organu i współpracować przy środkach eliminujących ryzyko. Art. 7(7) and Art. 7(8)
- Kopię deklaracji zgodności UE należy przechowywać do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat od wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu oraz zapewnić możliwość udostępnienia im dokumentacji technicznej na żądanie. Art. 7(7)
- Na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego należy przekazać wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności materiału wybuchowego, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu, i współpracować z nim przy wszelkich działaniach mających na celu wyeliminowanie ryzyka stwarzanego przez wprowadzone do obrotu materiały wybuchowe. Art. 7(8)
- Jeżeli zakład produkcyjny znajduje się poza Unią, a producent nie ma siedziby w Unii, należy skontaktować się z organem krajowym państwa przywozu, aby zakładowi nadano trzycyfrowy kod używany w niepowtarzalnej identyfikacji; jeżeli producent ma siedzibę w Unii, obowiązek ten spoczywa na producencie. Jeżeli materiały wybuchowe wprowadza się do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje się już wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy w sposób, który może wpłynąć na zgodność, przejmuje się obowiązki producenta wynikające z art. 5. Art. 9; Art. 3(5)
- Jeżeli zakład produkcyjny znajduje się poza Unią, a producent nie ma siedziby w Unii, należy skontaktować się z organem krajowym państwa przywozu, aby zakładowi nadano trzycyfrowy kod używany w niepowtarzalnej identyfikacji. Art. 3(5)
- Jeżeli materiały wybuchowe wprowadza się do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje się już wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy w sposób, który może wpłynąć na zgodność, przejmuje się obowiązki producenta wynikające z art. 5. Art. 9

Dystrybutor (hurtownik lub sprzedawca detaliczny materiałów wybuchowych)

- Należy działać z należytą starannością i przed udostępnieniem materiału wybuchowego na rynku zweryfikować, czy ma oznakowanie CE, czy dołączono do niego wymagane dokumenty oraz instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym jest sprzedawany, oraz czy producent i importer zastosowali niepowtarzalny identyfikator lub oznakowania identyfikacyjne i adresowe; materiał wybuchowy, co do którego ma się powody sądzić, że nie spełnia wymagań załącznika II, należy wstrzymać, a jeżeli stwarza ryzyko, poinformować producenta lub importera i organy nadzoru rynku. Art. 8(1) and Art. 8(2)
- Warunki przechowywania i transportu, gdy materiał wybuchowy znajduje się pod odpowiedzialnością dystrybutora, nie mogą zagrażać zgodności z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa z załącznika II, a w razie przepakowywania materiałów wybuchowych należy zadbać, aby niepowtarzalny identyfikator był umieszczony na materiale wybuchowym i na najmniejszej jednostce opakowania.
Art. 8(3); Art. 3(6)
- Warunki przechowywania i transportu, gdy materiał wybuchowy znajduje się pod odpowiedzialnością dystrybutora, nie mogą zagrażać jego zgodności z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa z załącznika II. Art. 8(3)
- W razie przepakowywania materiałów wybuchowych należy zadbać, aby niepowtarzalny identyfikator był umieszczony na materiale wybuchowym i na najmniejszej jednostce opakowania. Art. 3(6)
- Jeżeli udostępniony na rynku materiał wybuchowy nie jest zgodny z wymaganiami, należy zadbać o podjęcie działań naprawczych w celu doprowadzenia go do zgodności, o jego wycofanie z obrotu lub odzyskanie, a jeżeli stwarza ryzyko, niezwłocznie poinformować właściwe organy krajowe zainteresowanych państw członkowskich. Art. 8(4)
- Na uzasadniony wniosek należy przekazać informacje i dokumentację wykazujące zgodność oraz współpracować przy środkach eliminujących ryzyko; w przypadku materiałów wybuchowych wyłączonych z systemu niepowtarzalnej identyfikacji należy wskazywać swoich dostawców i klientów przez 10 lat. Art. 8(5) and Art. 10
- Na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego należy przekazać wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności materiału wybuchowego, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu, i współpracować z nim przy wszelkich działaniach mających na celu wyeliminowanie ryzyka stwarzanego przez udostępnione na rynku materiały wybuchowe. Art. 8(5)
- W przypadku materiałów wybuchowych wyłączonych z systemu niepowtarzalnej identyfikacji należy być w stanie wskazać organom nadzoru rynku, przez 10 lat od dostawy, każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył te materiały, oraz każdy podmiot gospodarczy, któremu je dostarczono. Art. 10
- Jeżeli sprzedaje się materiał wybuchowy pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje go w sposób, który może wpłynąć na zgodność, przejmuje się obowiązki producenta wynikające z art. 5.

Art. 9

Inny podmiot gospodarczy (przechowywanie, używanie, transfer, przywóz, wywóz lub obrót materiałami wybuchowymi)

- Należy posiadać licencję lub zezwolenie uprawniające do wytwarzania, przechowywania, używania, przywozu, wywozu, transferu lub obrotu materiałami wybuchowymi; pracownicy licencjonowanego podmiotu nie potrzebują własnej licencji, a licencja na wytwarzanie jest wydawana dopiero po sprawdzeniu przez państwo członkowskie, czy podmiot może wypełnić zobowiązania techniczne, które na siebie przyjmuje. Art. 16 and Art. 17
- Materiały wybuchowe można transferować dopiero po uzyskaniu przez odbiorcę zgody organu właściwego jego państwa członkowskiego, a w przypadku przemieszczania przez inne państwo członkowskie dopiero po powiadomieniu państwa tranzytowego i uzyskaniu jego uprzedniej zgody; dokument zgody należy mieć przy sobie wraz z materiałami wybuchowymi do miejsca przeznaczenia, okazywać go na żądanie, a jako odbiorca przechowywać jego kopię. Art. 11(2), Art. 11(4) and Art. 11(8)
- Jeżeli państwo członkowskie wymaga szczególnego nadzoru, przed transferem należy podać nazwy i adresy podmiotów, liczbę i ilość materiałów wybuchowych, ich pełny opis i identyfikację, w tym numer ONZ, informacje o zgodności w przypadku materiałów wybuchowych, które mają zostać wprowadzone do obrotu, środki transferu i trasę, przewidywane daty oraz w razie potrzeby punkty wjazdu i wyjazdu; jeżeli nie obowiązują szczególne wymagania w zakresie bezpieczeństwa, organ może zamiast tego udzielić zgody na czas określony. Art. 11(5) and Art. 11(6)
- Należy stosować jednolity system niepowtarzalnej identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych: gromadzić i przechowywać dane identyfikujące każdy materiał wybuchowy, jego miejsce pobytu, gdy znajduje się w posiadaniu podmiotu, oraz tożsamość podmiotów, badać i chronić te dane, przechowywać je przez 10 lat od transakcji lub, jeżeli materiał wybuchowy został użyty lub unieszkodliwiony, przez 10 lat od użycia lub unieszkodliwienia, także po zaprzestaniu działalności, i niezwłocznie udostępniać je właściwym organom. Art. 15(1) to Art. 15(3)
- Należy prowadzić ewidencję wszystkich identyfikatorów posiadanych materiałów wybuchowych wraz z rodzajem oraz osobą, której powierzono każdy z nich, rejestrować miejsce pobytu każdego materiału wybuchowego do czasu jego transferu lub użycia, wskazać osobę, która może przekazać te informacje poza normalnymi godzinami pracy, oraz na żądanie przekazywać wszystkie istotne informacje o transferze organom państw członkowskich wjazdu i tranzytu. Art. 11(7); Art. 13 and Art. 14

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o sankcjach za naruszenia przez podmioty gospodarcze krajowych przepisów transponujących i egzekwują je; sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i mogą obejmować sankcje karne za poważne naruszenia. Organy nadzoru rynku oceniają materiały wybuchowe stwarzające ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska, wymagają działań naprawczych, wycofania z obrotu lub odzyskania w rozsądnym terminie współmiernym do ryzyka, informują jednostkę notyfikowaną, a jeżeli podmiot nie podejmie działań, zakazują lub ograniczają udostępnianie na rynku, wycofują z obrotu lub odzyskują materiał wybuchowy i powiadamiają Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie; w ten sam sposób można postąpić z materiałami wybuchowymi zgodnymi z wymaganiami, które nadal stwarzają ryzyko, a organy właściwe mogą zająć każdy materiał wybuchowy, jeżeli istnieją wystarczające dowody, że zostanie on nielegalnie nabyty, użyty lub będzie nim prowadzony obrót. Niezgodność formalną, taką jak brak lub nieprawidłowe umieszczenie oznakowania CE, brak numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, brak lub nieprawidłowa deklaracja zgodności UE, niekompletna dokumentacja techniczna albo brak, fałszywe lub niekompletne informacje identyfikacyjne i adresowe, należy usunąć, a w przeciwnym razie skutkuje ona ograniczeniem, zakazem, wycofaniem z obrotu lub odzyskaniem produktu. W Danii rozporządzenie wykonawcze nr 1251 z 29 października 2025 r. w sprawie materiałów wybuchowych (Justitsministeriet, w mocy od 1 listopada 2025 r.) sprawia, że dyrektywa i dyrektywa 2008/43/WE obowiązują w Danii, ogranicza zezwolenia na obrót i wprowadzanie do obrotu materiałów wybuchowych do produktów spełniających art. 3–4, 5 ust. 1, 19 oraz 22–23 i załączniki II–IV dyrektywy oraz zasady oznakowania z dyrektywy 2008/43/WE, wymaga zezwoleń policji na obrót, przechowywanie, transfer, nabywanie i używanie materiałów wybuchowych oraz karze naruszenia jego § 2–11 i § 12 ust. 4, a także naruszenia warunków dołączonych do zezwolenia, grzywną lub pozbawieniem wolności do 4 miesięcy, a w okolicznościach obciążających do 2 lat, przy czym przedsiębiorstwa ponoszą odpowiedzialność na podstawie rozdziału 5 kodeksu karnego. Rozporządzenie wskazuje jako organ nadzorczy w odniesieniu do przewidzianych w nim zezwoleń wyłącznie policję (§ 13 ust. 4), a duńska ustawa o produktach (lov om produkter og markedsovervågning, tekst jednolity LBK nr 22 z 8 stycznia 2026 r.) nie wymienia dyrektywy 2014/28/UE wśród aktów, które obejmuje, w związku z czym nadzór rynku materiałów wybuchowych do użytku cywilnego opiera się na własnym opublikowanym oświadczeniu organu kontrolnego, że prowadzi go w imieniu Justitsministeriet, a nie na opublikowanym rozporządzeniu delegującym. Sikkerhedsstyrelsen, od stycznia 2026 r. departament Markedsovervågning w Erhvervsstyrelsen, kontroluje materiały wybuchowe do użytku cywilnego w imieniu Justitsministeriet i może zwrócić się do policji o zbadanie naruszeń.

Art. 50, Art. 18, Art. 42, Art. 44 and Art. 45; § 12, stk. 4, § 13, stk. 4, og § 15; § 2, stk. 1, og § 9, stk. 1

Lista kontrolna

- 1. Należy potwierdzić, że dany wyrób jest materiałem wybuchowym klasy 1 ONZ do użytku cywilnego, a nie wyrobem pirotechnicznym w rozumieniu dyrektywy 2013/29/UE, amunicją, materiałem wybuchowym dla sił zbrojnych lub policji ani prekursorem chemicznym (art. 1, art. 2 i załącznik I).
- 2. Należy ustalić swoją rolę dla każdego produktu, pamiętając, że sprzedaż pod własną nazwą lub znakiem towarowym, modyfikacja materiału wybuchowego lub używanie materiałów wybuchowych do własnych celów czyni z podmiotu producenta (art. 2 pkt 9 i art. 9).
- 3. Przed rozpoczęciem działalności należy uzyskać licencję lub zezwolenie na wytwarzanie, przechowywanie, używanie, przywóz, wywóz, transfer lub obrót materiałami wybuchowymi; w Danii zezwolenia wydaje policja na podstawie rozporządzenia wykonawczego nr 1251 z 2025 r. (art. 16 i 17).
- 4. Należy ustalić normy zharmonizowane dla materiałów wybuchowych opublikowane w Dzienniku Urzędowym i zbadać produkt pod kątem zasadniczych wymagań bezpieczeństwa z załącznika II, w tym wymagań grupowych dla wybuchowych materiałów kruszących, lontów, detonatorów lub materiałów miotających (art. 19 i załącznik II).
- 5. Należy sporządzić dokumentację techniczną z analizą ryzyka, rysunkami, zastosowanymi normami, obliczeniami i sprawozdaniami z badań, zwrócić się do jednej jednostki notyfikowanej o badanie typu UE, a następnie wybrać moduł C2, D, E lub F dla produkcji albo zastosować weryfikację jednostkową (art. 20 i załącznik III).
- 6. Należy sporządzić deklarację zgodności UE według załącznika IV, jako jedną deklarację, jeżeli mają zastosowanie także inne akty Unii, i przechowywać ją oraz dokumentację przez 10 lat (art. 5 ust. 3 i art. 21).
- 7. Należy umieścić oznakowanie CE wraz z numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej na materiale wybuchowym albo, jeżeli jego charakter na to nie pozwala, na opakowaniu i dokumentach, a w przypadku materiałów wybuchowych na własny użytek, dostarczanych w MEMU i wytwarzanych in situ na dokumentach towarzyszących (art. 23).
- 8. Należy zastosować niepowtarzalny identyfikator (kod zakładu, kod produktu, kod kreskowy lub matrycowy) na każdym materiale wybuchowym i na najmniejszej jednostce opakowania albo numer typu lub numer seryjny oraz swoją nazwę i adres, jeżeli system nie ma zastosowania, i dołączyć instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w wymaganym języku (art. 5 ust. 5, art. 5 ust. 6, art. 7 ust. 3 i dyrektywa 2008/43/WE).
- 9. Należy wprowadzić ewidencję identyfikowalności, która przez 10 lat przechowuje identyfikator, pieczęć i miejsce pobytu każdego materiału wybuchowego, procedurę działań naprawczych i powiadamiania oraz zgody na transfer i dokument towarzyszący dla każdego przemieszczenia między państwami członkowskimi (art. 11, art. 15 i art. 5 ust. 7).

Źródła

1. Dyrektywa 2014/28/UE w sprawie udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, Dz.Urz. UE L 96 z 29 marca 2014 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32014L0028>
2. Informacje o dokumencie, daty i powiązania dla CELEX 32014L0028 (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:32014L0028>
3. Dyrektywa Komisji 2008/43/WE ustanawiająca, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG, system identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, tekst skonsolidowany z 14 marca 2012 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:02008L0043-20120314>
4. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32019R1020>
5. Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 w sprawie akredytacji i nadzoru rynku, art. 30 dotyczący oznakowania CE (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32008R0765>
6. Materiały wybuchowe do użytku cywilnego, normy zharmonizowane (Komisja Europejska, DG GROW) — https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/european-standards/harmonised-standards/explosives-civil-uses_en
7. Komisja publikuje oceny przepisów UE dotyczących pirotechniki i materiałów wybuchowych do użytku cywilnego, 19 września 2025 r. (Komisja Europejska, DG GROW) — https://single-market-economy.ec.europa.eu/news/commission-publishes-evaluations-eu-rules-pyrotechnics-and-civil-explosives-2025-09-19_en
8. Bekendtgørelse nr. 1251 af 29. oktober 2025 om eksplosivstoffer (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1251>
9. Bekendtgørelse nr. 231 af 29. januar 2026 om ændring af bekendtgørelse om eksplosivstoffer (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/231>
10. Bekendtgørelse af lov om våben og eksplosivstoffer m.v., LBK nr. 1736 af 26. august 2021 (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/1736>
11. Eksplosivstoffer til civil brug, vi fører kontrol (Sikkerhedsstyrelsen) — <https://www.sik.dk/erhverv/produkter/eksplosivstoffer-civil-brug/eksplosivstoffer-civil-brug-vi-foerer-kontrol>
12. Kontrol med udgangsstoffer til eksplosivstoffer (Sikkerhedsstyrelsen) — <https://www.sik.dk/erhverv/produkter/udgangsstoffer-eksplosivstoffer/kontrol-udgangsstoffer-eksplosivstoffer>
13. Sikkerhedsstyrelsen, część Erhvervsstyrelsen od stycznia 2026 r. (Sikkerhedsstyrelsen) — <https://www.sik.dk/sikkerhedsstyrelsen-del-erhvervsstyrelsen>

Wygenerowano z <https://www.conphora.com/pl/rozporzadzenia-ue/expld/> dnia 13 października 2026

Opracowane na podstawie oficjalnego tekstu w EUR-Lex i wytycznych Komisji, ze źródłem dla każdego faktu. Nie jest to porada prawna.